ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) ἀριθ. 682/82 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

τῆς 24ης Μαρτίου 1982

περί καθορισμοῦ, γιά τήν περίοδο ἐμπορίας 1981/82, τῆς μέσης τιμῆς τῆς διεθνοῦς ἀγορᾶς, τῆς ἐνδεικτικῆς ἀποδόσεως καί τοῦ ποσοῦ μειώσεως τῆς ἐνισχύσεως πού καταβάλλεται στήν Ἑλλάδα γιά τούς σπόρους λίνου

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Ἔχοντας ὑπόψη:

τή συνθήκη περί ἱδρύσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος,

τόν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 569/76 τοῦ Συμβουλίου τῆς 15ης Μαρτίου 1976 περί προβλέψεως εἰδικῶν μέτρων γιά τούς σπόρους λίνου (1), καί ἰδίως τό ἄρθρο 2 παράγραφος 4,

Ἐκτιμώντας:

ὅτι κάθε ἔτος πρέπει νά καθορίζεται ἡ μέση τιμή τῆς διεθνοῦς ἀγορᾶς τῶν σπόρων λίνου σύμφωνα μέ τά κριτήρια πού ὁρίζονται ἀπό τόν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 1774/76 τοῦ Συμβουλίου (2)·

ὅτι τό ἄρθρο 4 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 1799/76 τῆς Ἐπιτροπῆς (3), ὅπως τροποποιήθηκε τελευταῖα ἀπό τόν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 1977/80 (4), ἀποφασίζει ὅτι ἡ μέση αὐτή τιμή εἶναι ἴση μέ τόν ἀριθμητικό μέσο ὅρο τῶν τιμῶν τῆς διεθνοῦς ἀγορᾶς πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο αὐτό καί διαπιστώνονται κάθε ἑβδομάδα κατά τή διάρκεια μιᾶς ἀντιπροσωπευτικῆς περιόδου·

ὅτι ὡς πλέον ἀντιπροσωπευτική περίοδος γιά τήν ἐμπορία τῶν σπόρων λίνου τῆς Κοινότητος μπορεῖ νά θεωρηθεῖ αὐτή τῆς 31ης Αὐγούστου 1981 ἕως τήν 5η Φεβρουαρίου 1982· ὅτι συντρέχει λόγος διατηρήσεως τῆς περιόδου αὐτῆς·

ὅτι ἀπό τήν ἐφαρμογή ὅλων τῶν διατάξεων προκύπτει ὅτι ἡ μέση τιμή τῆς διεθνοῦς ἀγορᾶς τῶν σπόρων λίνου πρέπει νά καθορισθεῖ κατά τόν τρόπο πού ὑποδεικνύεται παρακάτω·

ὅτι τό ἄρθρο 81 παράγραφος 3 τῆς πράξεως προσχωρήσεως προβλέπει ὅτι ἡ ἐνίσχυση γιά τούς σπόρους λίνου πού ἔχουν συγκομισθεῖ στήν Ἑλλάδα μειώνεται κατά τήν ἐπίπτωση τῶν δασμῶν πού ἐφαρμόζονται ἀπό τήν Ἑλληνική Δημοκρατία κατά τήν εἰσαγωγή τοῦ προϊόντος αὐτοῦ προελεύσεως τρίτων χωρῶν·

ὅτι, δυνάμει τοῦ ἄρθρου 2 παράγραφος 2 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 569/76, ἡ ἐνίσχυση χορηγεῖται γιά παραγωγή πού καθορίζεται ἀπό τήν ἐφαρμογή ἐνδεικτικῆς ἀποδόσεως στίς ἐκτάσεις πού ἔχουν ὑποστεῖ σπορά καί συγκομιδή· ὅτι ἡ ἀπόδοση αὐτή πρέπει νά καθορίζεται βάσει τῶν κριτηρίων ἀπό τούς κανονισμούς (ΕΟΚ) ἀριθ. 569/76 καί (ΕΟΚ) ἀριθ. 1774/76·

ὅτι, σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 17 παράγραφος 1 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 1799/76, τά παραγωγά Κράτη μέλη ἔχουν παράσχει στήν Ἐπιτροπή τό ἀποτέλεσμα τῶν καταμετρήσεων πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 2α παράγραφος 2 τοῦ κανονισμοῦ αὐτοῦ, σχετικά μέ τίς ἀποδόσεις ἀνά ἑκτάριο μέ σπόρους, πού προκύπτουν γιά κάθε τύπο λίνου πού ἀναφέρεται στά ἄρθρα 7α καί 10α τοῦ ἰδίου κανονισμοῦ, στίς ὁμογενεῖς ζῶνες παραγωγῆς· ὅτι, βάσει τῶν ἐνδείξεων αὐτῶν, συντρέχει λόγος καθορισμοῦ τῆς ἐνδεικτικῆς ἀποδόσεως γιά τούς σπόρους λίνου κατά τόν τρόπο πού ὑποδεικνύεται παρακάτω·

ὅτι τά μέτρα πού προβλέπονται στόν παρόντα κανονισμό εἶναι σύμφωνα μέ τή γνώμη τῆς Ἐπιτροπῆς Διαχειρίσεως Λιπαρῶν Οὐσιῶν,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Ἄρθρο 1

Γιά τή περίοδο ἐμπορίας 1981/82, ἡ μέση τιμή τῆς διεθνοῦς ἀγορᾶς τῶν σπόρων λίνου καθορίζεται σέ 31,534 ECU ἀνά 100 χιλιόγραμμα.

Ἄρθρο 2

Γιά τήν περίοδο ἐμπορίας 1981/82, ἡ ἐνίσχυση γιά σπόρους λίνου μειώνεται κατά 0,310 ECU ἀνά 100 χιλιόγραμμα γιά τούς σπόρους πού ἔχουν συγκομισθεῖ στήν Ἑλλάδα.

Ἄρθρο 3

Γιά τήν περίοδο ἐμπορίας 1981/82, ἡ ἐνδεικτική τιμή γιά τούς σπόρους λίνου καθορίζεται:

α) ὅσον ἀφορᾶ τόν ἐλαιοῦχο λίνο:

— σέ 1 650 χγρ ἀνά ἑκτάριο, γιά τό λίνο πού παράγεται στό Ἡνωμένο Βασίλειο καί στήν Ὁμοσπονδιακή Δημοκρατία τῆς Γερμανίας,

— σέ 1 440 χγρ ἀνά ἑκτάριο, γιά τό λίνο πού παράγεται στή Δανία, στήν Ἰρλανδία καί στά ἀκόλουθα γαλλικά διαμερίσματα: Aisne, Aube, Côte-d'Or, Deux-Sèvres, Eure-et-Loir, Essonne Loiret, Meuse, Oise, Seine-et Marne, Yvelines,

— σέ 900 χγρ ἀνά ἑκτάριο, γιά τό λίνο πού παράγεται στά ἀκόλουθα γαλλικά διαμερίσματα: Allier, Ardennes, Cher, Ture, Haute-Marne, Indre, Loir-et-Cher, Marne, Nièvre, et Yonne, ἐπίσης δέ καί στίς περιοχές τῆς Puglia, Τοσκάνης καί Umbria τῆς Ἰταλίας,

— σέ 550 χγρ ἀνά ἑκτάριο, γιά τό λίνο πού παράγεται σέ ἄλλες περιοχές τῆς Κοινότητος·

(1) ΕΕ ἀριθ. L 67 τῆς 15. 3. 1976, σ. 29.
(2) ΕΕ ἀριθ. L 199 τῆς 24. 7. 1976, σ. 1.
(3) ΕΕ ἀριθ. L 201 τῆς 27. 7. 1976, σ. 14.
(4) ΕΕ ἀριθ. L 192 τῆς 26. 7. 1980, σ. 24.

β) ὅσον ἀφορᾶ τό ὑφαντικό λίνο:

1. μουσκευμένο μή ἐκκοκκισθέν:

— σέ 1 600 χγρ ἀνά ἑκτάριο, γιά τό λίνο πού παράγεται στό Ijsselmeerpolders, στίς Κάτω Χῶρες,

— σέ 1 250 χγρ ἀνά ἑκτάριο, γιά τό λίνο πού παράγεται στίς ἄλλες περιοχές τῶν Κάτω Χωρῶν,

— σέ 980 χγρ ἀνά ἑκτάριο, γιά τό λίνο πού παράγεται στούς ἀκολούθους βελγικούς δήμους: Assenede, Beveren-Waas, Blankenberge, Bredene, Brugge, Damme, De Haan, De Panne, Diksmuide, χωρίς Vladslo καί Woumen, Gistel, Jabbeke, Knokke-Heist, Koksijde, Lo-Reninge, Middelkerke, Nieuwpoort, Oostende, Oudenburg, Sint-Laurens, Beurne, Zuienkerke,

— σέ 870 χγρ ἀνά ἑκτάριο, γιά τό λίνο πού παράγεται στό ὑπόλοιπο Βέλγιο,

— σέ 840 χγρ ἀνά ἑκτάριο, γιά τό λίνο πού παράγεται στό βόρειο μέρος τῆς Γαλλίας,

— σέ 740 χγρ ἀνά ἑκτάριο, γιά τό λίνο πού παράγεται σέ ἄλλες περιοχές τῆς Κοινότητος·

2. ἐκτός τοῦ μουσκευμένου, μή ἐκκοκκισθέντος:

— σέ 1 650 χγρ ἀνά ἑκτάριο, γιά τό λίνο πού παράγεται στό Ijsselmeerpolders τῶν Κάτω Χωρῶν,

— σέ 1 440 χγρ ἀνά ἑκτάριο, γιά τό λίνο πού παράγεται στούς βελγικούς δήμους πού ἀναφέρονται πιό πάνω ὑπό β) ὑπό 1 τρίτη παράγραφος,

— σέ 1 300 χγρ ἀνά ἑκτάριο γιά τό λίνο πού παράγεται στίς ἄλλες περιοχές τῶν Κάτω Χωρῶν,

— σέ 1 240 χγρ ἀνά ἑκτάριο, γιά τό λίνο πού παράγεται στά ἀκόλουθα γαλλικά διαμερίσματα: Aisne, Eure, Eure-et-Loir, Nord, Oise, Seine-et-Marne,

— σέ 1 070 χγρ ἀνά ἑκτάριο, γιά τό λίνο πού παράγεται στό ὑπόλοιπο Βέλγιο,

— σέ 880 χγρ ἀνά ἑκτάριο, γιά τό λίνο πού παράγεται σέ ἄλλες περιοχές τῆς Κοινότητος.

'Αρθρο 4

'Ο παρών κανονισμός ἀρχίζει νά ἰσχύει τήν τρίτη ἡμέρα ἀπό τή δημοσίευσή του στήν *'Επίσημη 'Εφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων.*

'Ο παρών κανονισμός εἶναι δεσμευτικός ὡς πρός ὅλα τά μέρη του καί ἰσχύει ἄμεσα σέ κάθε Κράτος μέλος.

'Έγινε στίς Βρυξέλλες, στίς 24 Μαρτίου 1982.

Γιά τήν 'Επιτροπή

Poul DALSAGER

Μέλος τῆς 'Επιτροπῆς